

Karma en reïncarnatie: een verruiming van onze levenshorizon in de diepte.

De moderne technologie geeft ons een enorme blikverruiming maar brengt ons niet nader tot ons hoger Ik. Bestaan er ook wegen om onze blik te verdiepen en in contact te komen met en te leven vanuit onze wezenskern? De Mysteriesdrama's van Rudolf Steiner kunnen ons hier iets leren en vooral iets laten beleven.

Het bewustzijn van de moderne mens heeft in korte tijd een geweldige verruiming ondergaan. Dank zij de verbluffende ontwikkeling van de moderne informatie- en communicatietechnologie, kunnen wij in enkele seconden geïnformeerd worden over wat waar ook ter wereld. Wij beginnen dit zelfs "normaal" te vinden en realiseren ons vaak te weinig welk technisch kunnen nodig is om dit mogelijk te maken. Naast oprechte bewondering bij het onderzoeken en nuttig gebruiken van al deze mogelijkheden kunnen wij ons ook afvragen wat dit wezenlijk te betekenen heeft.

Waarom wordt dit alles ons nu geschonken zonder dat wij zelf er veel inspanning voor moeten leveren? Wat doen wij met al deze informatie? Wat is eigenlijk informatie? Worden wij er ook beter van of juist niet?

Het minste wat men kan zeggen is dat onze levenshorizon enorm verbreed wordt. De tijd dat we alleen iets afwisten van onze eigen kerktoren en de huisjes daaromheen is voorgoed voorbij. De wereld is ons dorp geworden. Met behulp van onze PC, smartphone, tablet, computer, televisie enz. geven alle culturen, volkeren, landen en gebeurtenissen hun geheimen in enkele seconden prijs. Wil je iets weten, wel Google dan even! Het is verbluffend wat de moderne zoekmachines aan informatie kunnen opdelven met als input enkele eenvoudige criteria in mensentaal. De gesofistikeerde onderzoekstalen, de zogenaamde "query languages", zijn meestal overbodig geworden. Deze informatiemaatschappij oogt indrukwekkend maar heeft ook iets beangstigends.

Hier komen wij tot de kern van de zaak. De moderne technieken overstelpen ons met feiten over dingen, objecten, mensen maar zeggen ons niets over onszelf. Wie zijn wij eigenlijk? Waarom ben ik in deze wereld terechtgekomen en hoe kan ik mijn leven een zin geven? Wij beschikken over veel "dode" informatie in de breedte maar over weinig levend licht dat ons het zwarte gat van ons eigen wezen kan doorlichten.

Men zou deze vaststelling, die met de essentie van ons eigen wezen te maken heeft, ook zo kunnen formuleren: bestaat er zo iets als een blikverruiming in de diepte die ons dichterbij ons zelf brengt?

De Mysteriesdrama's van Rudolf Steiner geven hier een doorleefd en geen theoretisch antwoord op. Door het meebeleven van de biografieën van de verschillende personages wordt ons een weg getoond over hoe dit ook voor ons in zijn werk zou kunnen gaan. In het eerste Mysteriesdrama: *De poort van de inwijding*, hebben we kunnen zien hoe de kunstschilder Johannes Thomasius en samen met hem een hele mensengemeenschap, grote stappen in zijn geestelijke ontwikkeling heeft gezet. Zij komen echter allen aan een grens. Geen "fiscal cliff" maar een "existential cliff" doemt voor hun ziele oog op. Niet meer en meer informatie uit dit fysieke leven op deze aarde kan hen verder helpen, neen de hulp moet vanuit de ongekende diepten komen.

In het tweede Mysteriesdrama kunnen wij ervaren hoe Maria, Johannes en Capesius hun blik verruimen tot een vorig aardeleven. Wat zij daar beleven verrijkt hun hoofd niet met interessante weetjes of een boeiend verhaal, neen het grijpt hen aan in de kern van hun wezen. Of dit verruimde levensbeeld tot een vloek of een zegen wordt hangt voor een stuk van hun eigen inzet en rijpheid af. De blik in een vorig aardeleven is geen passieve kennisverrijking maar een uitdaging aan hun oereigenste innerlijke activiteit. Het karma dat opgebouwd werd in vorige aardelevens moet vroeg of laat vereffend worden. De “kosmische boekhouder”, ook *Akasha Kroniek* genoemd door Rudolf Steiner, vergeet niets. Hij laat zich niet misleiden door bergen en bergen informatie uit de *Maja-wereld*. Hij verwacht levenssubstantie verkregen in bloed, zweet en tranen.

Wie zich aangesproken voelt door deze vraagstelling, wie persoonlijk zoekt naar nieuwe wegen, wie eerlijk op zoek gaat naar mogelijke antwoorden of het begin van antwoorden willen wij graag uitnodigen op onze studiedag op 23 februari en voor opvoering op zondag 21 april 2013.

Voor het Drempeltheater,

Marc Nauwelaerts